

ZPRAVODAJ

obce Prostřední Bečva

ROČNÍK XVII

ČÍSLO 9

ZÁŘÍ 2017

ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

4. září 2017 slavnostně přivítáme 22 prvňáčků. V letošním školním roce má do základní školy nastoupit celkem 76 žáků.

Třídními učitelkami budou: v 1. třídě *Mgr. Jitka Lušovská*, ve 2. třídě *Mgr. Zdeňka Kypetová*, ve 3. třídě *Mgr. Simona Hrstková*, ve 4. třídě *Mgr. Hedvika Tomíčková* a v 5. třídě *Mgr. Pavla Plešková*. Volný čas žákům odpoledne vyplní vychovatelky *Mgr. Michaela Kubjátová* a *Vendula Golasovská*. Zdárný průběh školního roku 2017/18 bude řídit a koordinovat ředitelka *Mgr. Pavlína Přikrylová*. Škola také hledá novou školnici a pomocnou sílu do kuchyně. Podrobnosti v nabídce pracovních příležitostí na straně 7.

Nejen v létě bezpečně na cestách

V letních měsících houstne doprava nejen na evropských dálnicích, ale i na místních komunikacích. Ke složitým dopravním situacím na Prostřední Bečvě přispívá cyklostezka Bečva 6260 vedená páteří celé obce. Právě **cyklisté** si ne vždy uvědomí, že opustili stezku vyhrazenou pouze pro kola v úseku Rožnov p. Radh. – Dolní Bečva a jedou u nás po společné silnici s motoristy. Obecní úřad se snaží celou situaci řešit – připravuje podání žádosti o dotaci z programu IROP na cyklostezku, která povede od odbočky na Hutisko k mostu u základní školy. Podle §57 silničního zákona jezdí cyklisté na vozovce při pravém okraji, a pokud neohrožují chodce, smí jet i po krajnici. Cyklisté směřjí jet pouze jednotlivě za sebou. Řidič, který cyklisty předjíždí, musí dát znamení o změně směru jízdy. Pravidla jsou tedy dána a jejich dodržování na cestě je pro bezpečnost nezbytné. Většinu dopravních problémů lze ovšem vždy předejít vzájemnou ohleduplností a opatrností na silnici.

Kvůli místní jízdárně je kromě cyklistů v naší obci zvýšený pohyb **jezdců na koni**. Jezdec na zvířeti je účastníkem silničního provozu a takto na něj musí být nahlíženo. Řidič motorového vozidla musí při setkání s koněm svou jízdu přizpůsobit dané dopravní situaci. V srpnu se v lokalitě na Adámkách střetla řidička osobního vozu Suzuki se skupinou chodců, převážně dětí a několika vedených koní. Skupina včas zastavila při okraji vozovky, řidička však dostatečně nepřizpůsobila svou jízdu. V těsném kontaktu minula část dětí a jednoho z koní dokonce vozidlem přímo zasáhla. Celkově nebezpečná situace na úzké komunikaci se strmým okrajem a tomu nepřizpůsobenou jízdou vozidla se naštěstí obešla bez závažnější újmy na zdraví zvířat i chodců.

V zimě nebo v období se sníženou viditelností se zase řidiči na Prostřední Bečvě opakovaně setkávají s jezdci na koni bez

reflexních prvků a vůbec bez signalizačního osvětlení na silnici. Mnohdy nezbyvá než adekvátním způsobem upozornit jezdce na nedostatky. Podobně jako mnozí řidiči zatroubí na cyklisty jedoucí ve dvojici vedle sebe (nebo i jednotlivě bez osvětlení) a ti už dobře vědí, aniž by se kola splasila. Takže u koně snad raději přibrzdit a slovně upozornit jezdkyňe mnohdy nezkušené v silničním provozu na vážné nedostatky ve viditelnosti.

Jak si skutečně vhodně počínat, když na silnici mjíme chodce, cyklisty nebo jezdce na koni? Zákon o silničním provozu tyto případy doslovně neupravuje, ale soudní znalci se obvykle řídí následující **definicí bočního odstupu**: 60 cm + 1 cm za každý km/h předjíždějího vozidla. Např. automobil před-

jíždějící cyklistu v obci rychlostí 50 km/h by měl od cyklisty dodržet boční odstup minimálně 110 cm (60+50). Automobil míjející mimo obec rychlostí 90 km/h by měl od cyklisty dodržet boční odstup minimálně 150 cm (60+90). Zajisté musí řidič brát v úvahu i další momentální faktory. Mimo jiné stav a šíři vozovky, ohled na protijedoucí účastníky, zda-li předjíždí dospělého cyklistu nebo dítě, či právě míjí jezdcu na koni, kdy zvíře je nepředvídatelné, lekávě apod.

K pohybu automobilů v obci se ještě vrátíme v některém z dalších vydání zpravodaje. Samostatnou kapitolou je totiž **jednání mnoha řidičů na návsi**. Téměř denně jsou zde lidé svědky zablokování pěšího pruhu parkujícími vozidly. Stále se opakují

situace, kdy na vyznačeném pěším pruhu podél zeleně naproti Domu služeb navazujícím na chodník od mostu odstává řidiči svá auta, zatímco maminky s kočárky spolu s ostatními chodci je obcházejí porůznu ve vozovce a krkolomně se vyhýbají projíždějícím automobilům. Tato část návsi směrem k řece není a nikdy nebyla označena jako plocha k parkování motorových vozidel. Horizontálním značením je zde určeno pouze pět parkovacích míst přímo na straně vstupu do Domu služeb. Máme jistou výhodu návsi bez obrubníků. Velké a většinu času volné parkoviště pro 20 osobních vozidel je hned vedle Jednoty naproti bytovce.

-sr-

Nová stanice lanové dráhy na Pustevnách

Od začátku srpna na Pustevnách již funguje nová horní stanice lanovky. Investice si vyžádala přes 20 milionů korun. Jejím autorem je architekt Kamil Mrva.

Nová budova horní stanice lanovky

Původní budova byla ve špatném stavu, proto musela být loni v květnu stržena. „Jako horní stanice lanové dráhy z Trojanovic na Pustevny stará budova sloužila už od roku 1937. Dříve její součástí bývalo i vratné kolo a časem se k ní nalepovaly další části, vznikla půjčovna lyží, bufet či WC,“ uvedla zástupkyně střediska Dita Korčák Hrtusová.

Nová stanice je moderní stavbou z kamene, dřeva a skla. „Je dílem kopřivnického architekta Kamila Mrvy, který již léta spolupracuje s obcí Trojanovice, jež je spolujednatelkou lanové dráhy, a podílí se na podobě projektu Radegastových Beskyd,“ uvedla zástupkyně.

Terasa s výhledem na hřeben Radhoště

Součástí nové budovy jsou pokladny, půjčovna lyží a koloběžek i veřejné WC, v září by se měl otevřít obchod se suvenýry. Velkou část horního patra zabírá samoobslužné bistro.

Horní stanice lanové dráhy byla navržena a postavena tak, aby mohla v budoucnu bez dalších zásahů sloužit nové kabinkové lanovce. „V současnosti se zpracovává projekt pro územní rozhodnutí a stavební povolení,“ informovala zástupkyně střediska. Lanovka ročně přepraví asi 200 tisíc lidí, lyžařů i pěších turistů.

Zdroj: ČTK

INFORMACE Z OBECNÍHO ÚŘADU

Svoz odpadů v září

NETŘÍDĚNÝ ODPAD	(popelnice)	pondělí 11. a 25. září
PLASTY	(žlutá barva pytle)	pondělí 4. září
TETRAPACK = nápojové kartony	(bílá barva pytle)	pondělí 18. září
PAPÍR	(modrá barva pytle)	pondělí 18. září
SKLO	(zelená barva pytle)	pondělí 18. září

OZNÁMENÍ O ZMĚNĚ SBĚRNÉHO MÍSTA PRO BIOODPAD

Velkoobjemový kontejner na biologický odpad ve středu obce byl ze sběrného dvora trvale přemístěn k fotbalovému hřišti za sokolovnu.

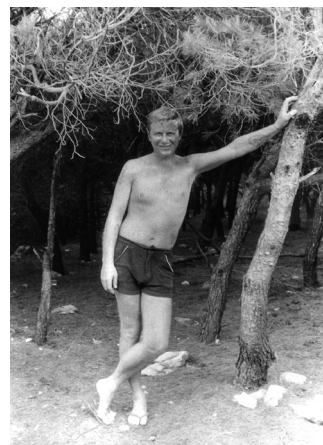
Zubní ordinace Dr. Čulmana pokračuje do února 2018. V současnosti probíhají jednání s lékařem, který by jej měl nahradit.

Životní věštba se Frankovi Radmilovi splnila

Frank Radmil se přistěhoval s rodinou na Prostřední Bečvu v roce 2016. Hranický rodák žil do té doby 35 let v Austrálii. Sešli jsme se s ním, abychom udělali rozhovor o tom, jak se Čechovi žije v Austrálii a Australanovi v Česku. Extrovertní pětadesátník však začal vyprávět svůj dobrodružný útěk na Západ a skončil u osudového setkání se svou ženou, když se po pádu železné opony vracel do Česka. Jeho vyprávění nakonec přinášíme bez zbytečných otázek.

Jmenuji se František Radmil a narodil jsem se v Hranicích. Vyučil jsem se kuchařem/číšníkem, složil jsem maturitu, ale už v roce 68 po ruské okupaci, když mi bylo dvacet, jsem chtěl utéct na Západ. Komunisty jsem od školy nedával, i když mě k tomu nikdo v rodině nevedl. Nevím, kde se to ve mně vzalo. Odjel jsem tehdy s kamarádem do České Lípy, kde jsem poznal jeho sestru a zamiloval jsem se do ní. No a než jsem si to uvědomil, tak hranice zavřeli. Podařilo se mi to až o 11 let později v 79. Rok jsem plánoval útěk - chtěl jsem se vypařit přes Jugoslávii. Stal se ze mě abstinent, abych v opilosti nevykládal něco, co by mě později mrzelo. Měl jsem ovšem jeden problém - nechtěli mi dát pas. Byl jsem sice výborný pracovník, ale z politických důvodů to nešlo. Měl jsem pár šrámů, třeba když jsem odmítl převzít odznak Brigády socialistické práce, který jsme vyhráli. A tak jsem marně chodil za funkcionářem ROH, aby mi dal příslušné razítko. Jednou odjel na dovolenou a jeho zástupce mi to razítko dal: „Makáš, nevím, proč bys nemohl jet,“ to mi řekl. Když jsem dostal pas, vystál jsem si noční frontu před ČEDOKEM v Ostravě, abych si koupil zájezd a den před návratem toho funkcionáře jsem odjel. Měl jsem v plánu, že jakmile přijedeme do Brače, uteču. Ale co se nestalo. V Brači nám všem sebrali pasy s tím, že nám je dají na konci zájezdu. Celých 14 dnů jsem přemýšlel, jak to mám udělat, ale nic jsem nevymyslel. Den před odjezdem se nás delegát ptá: „Chce někdo jet zítra nakupovat do Splitu? Pokud ano, dám vám pasy, zajedete si nakoupit a ve Splitu vás při zpáteční cestě naložíme.“ Neváhal jsem ani minutu a hned jsem se přihlásil, že bych si rád něco nakoupil. Druhý den jsem seděl v autobuse spolu ještě s mladým párem a maminkou s dcerou. Koukali jsme na sebe a odhadovali jeden druhého. Ti mladoši to dlouho neskrývali a přiznali, že zdrhají. Mamina se zprvu kroutila, ale nakonec taky přiznala, že chce ven. Ve Splitu jsme se rozloučili a já šel na stopa směrem k italským hranicím. U hranic mi jeden z řidičů, který mě vezl, ukázal železniční trať, která vedla po čáře a taky mi poradil, že můžu zkusit čekat u celnice a využít okamžiku, kdy jsou celníci na obědě nebo večeri. Střežení zde nebylo zdaleka takové přísné jako v Československu. Vždyť Jugoslávci mohli na svůj pas volně přejíždět do Itálie. Celý den jsem proseděl schovaný s výhledem na celnici. V devět se spustila strašná bouřka a já si řekl, že to zkusím přes ty koleje. Oblékl jsem si na sebe několik vrstev oblečení a kufrý nechal v Jugoslávii. Byla tam řeka, a když jsem po tmě padal břehem, lámal jsem větve. To upozornilo hlídky a roznuli mým směrem reflektory. No, chvíli jsem dřepěl v řece v nějakých travinách. Přerušovaně pátrali světlem, ale podařilo se mi nepozorovaně přejít. Jak jsem byl celý vystrašený, tak jsem se ještě na italské straně plazil po poli, abych byl nenápadný. Celý zabahněný jsem se pak snažil umýt v kaluži na kraji nějakého městečka. Projíždějící policejní hlídka se mě na něco ptala, ale nerozuměl jsem a neodpovídal, tak si asi mysleli, že jsem úplně ožralý a odjeli... Zbytek noci jsem přečkal někde pod mostem. Když jsem se pak dostal na italskou policii, zařídili mi hotel, jídlo, všechno zaplatili a do druhého dne jsem měl vstupní vízum a lístek do utečeneckého tábora v Římě. Tam já ale nechtěl, proslýchalo se, že je to tam strašné. Chtěl jsem rozhodně do Vídně.

Se vstupním vízem z Itálie nebyl přechod rakouských hranic problém. V rakouském Vilachu mě zavřeli do normálního kriminálu, čekal jsem, že za pár dnů budu v uprchlickém táboře v Traiskirchenu, ale to se nestalo. Po týdnu jsem začal držet protestní hladovku. Za dalších 14 dnů mě převezli do lágru Traiskirchen u Vídně, kam jsem chtěl. Ale tam to bylo strašné – postele na chodbě, špinavé záchody, hrůza. Naštěstí mě hned na druhý den odvezli do nedalekého hotelu, kde jsem se s místními sblížil. Pocházím totiž z hospodské rodiny a za týden jsem jim nabídl pomoc v provozu. Nechtěl jsem tam jenom tak čekat na azyl. Ostatní Češi se mi divili, že budu zadarmo makat na špinavé Rakušáky, jak říkali. Já se tam časem vypracoval, majitelé mi nabídli mzdu a nakonec jsem tam zůstal 18 měsíců a přemlouvali, ať u nich zůstanu. Jenže když jsem utíkal z Československa, tak jsem zvažoval mezi třemi cílovými zeměmi – Jihoafrická republika, USA a Austrálie. Od Afriky jsem nakonec upustil a v Rakousku jsem čekal, kde dostanu azyl – jestli do Ameriky nebo Austrálie. Vyšly mi obě země a já se rozhodl pro Austrálii, přestože mi kamarád v L.A. už zařizoval bydlení, práci, všechno. Mám rád přírodu, divočinu, a australský kontinent mi byl bližší. Psal se rok 1981

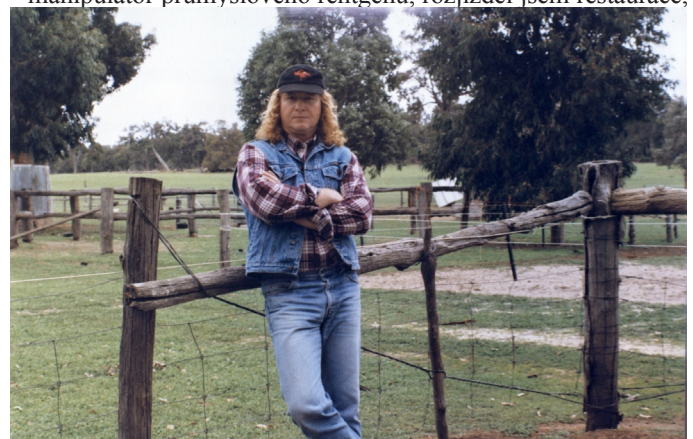

Frank na ostrově Brač před útěkem do Itálie

a v letadle se mnou tehdy letěla herečka Lenka Kořínková.

Dostal jsem se do Perthu, což je hlavní město Západní Austrálie. Město má dnes 1,7 mil. obyvatel, ale se vzdáleností 2 800 km od nejbližšího lidnatého města Adelaide představuje nejdlejší velkoměsto světa. Bývalo to město zlatokopů a farmářů – takový Divoký Západ v Austrálii, ovšem bezpečný. Když jsem prodával svůj první dům, tak jsem od něj realitce nemohl odevzdat klíče, protože jsem je neměl ani od předchozích majitelů baráku.

Domy ani auta se tam nezamýkaly, tam se prostě nekradlo. Kriminalita byla tehdy zanedbatelná. Teď je to ale už jiné. Po přiletu do Perthu jsem neuměl ani slovo anglicky. Uprchlíci museli navštěvovat kurz angličtiny, ale mi to moc nešlo a nebavilo. Vždycky jsem učitelku ukecal, že jdu k doktorovi a toulal se ulicemi města a snažil se dorozumívat s místními. To byla ta nejlepší škola. Závěrečné zkoušky jsem složil bez problémů. V Austrálii jsem vystřídal různá zaměstnání – manipulátor průmyslového rentgenu, rozjížděl jsem restaurace,

Frank Radmil na své farmě

BIRDS OF A FEATHER ... Eagles skipper Ross Glendinning comes face to face with the team namesake for a courageous promotion stunt yesterday. The occasion was to promote the Eagles' new T-shirt which marks the team's historic flight into the VFL finals. The shirts will be sold from SGIO offices. Picture: BARRY BAKER

Ross Glendinning, kapitán australského fotbalového klubu West Coast Eagles z Perthu s maskotem týmu Frankovou orlicí Ginou.

kde se nedařilo, pak jsem provozoval svou vlastní. A později jsem si pořídil 70 000 hektarovou farmu, kde jsem hospodařil. Choval jsem zde spoustu zvířat: koně, osly, pávy, emu, slepice arakain, pak bažanti, ti měli úspěch, ale i dravce. Měl jsem tam asi třicet dravců – orlů, sokolů. Založil jsem Spolek pro ochranu dravců, protože v Austrálii se tehdy orli volně stříleli. Můj orel Gina se stal maskotem klubu australského fotbalu z Perthu West Coast Eagles. Díky dravcům jsem se také seznámil se Stevem Irwinem, známým autorem přírodovědných dokumentárních filmů. I v Česku se vysílal jeho seriál Lovce krokodýlů. Byl odborníkem na vodní svět, ale s dravci neměl zkušenost. Učil jsem ho a spřátelili jsme se. Bohužel v roce 2006 zemřel tragicky při natáčení, když ho přímo do srdce zasáhl osten rejnoka.

V roce 1995 jsem se po dvaceti letech poprvé vrátil do Česka. Se svou rodinou jsem v exilu ztratil kontakt, ale podařilo se mi je tady najít. Sestra si myslela, že si z ní dělám srandu, když jsem ji volal domů do Přerova, že jsem v Hranicích na nádraží, ať pro mě zajede. Báł jsem se, že ji nepoznám, je o dost mladší a když jsem utíkal, tak byla malé děčko. Musím říct, že tehdy se mi tady nelíbilo, úroveň služeb byla bídná a k zákazníkovi se nechovali tak, jak jsem byl zvyklý ze Západu. Za těch 20 let co od té doby uplynulo, se to neskutečně změnilo. Dnes tady se službami nemám problém. Má první polistopadová návštěva ČR byla pro mě důležitá ještě z jednoho důvodu. Poznal jsem na ní mou manželku Silvii. Bylo to doslova osudové setkání. Totiž, když mi bylo 17 let, jeden cikán mi věštil, že budu hodně cestovat, budu žít na ostrově a svou princeznu poznám na palubě. První dvě věci jsem měl odškrtnuté, když beru Austrálii jako velký ostrov a cestování po Asii a Jižní Americe jsem si taky užil. Jen ta princezna mi pořád chyběla. Když jsem se vracel do ČR, tak má budoucí žena dělala v letadle letušku. Přistáli jsme v Mošnově a já se jí ptal: „Co budete dělat večer? Půjдете na kafe?“ a ona odpově-

děla: „Čeká na mě boyfriend.“ Tak z toho nic nebylo. Když jsem chtěl letět zpátky do Austrálie, měl jsem zabožkovanou letenku na určitý den, ale na letišti mi tvrdili, že tam nic nemají. Reklamoval jsem to a nakonec mi dali náhradní let o dva dny později. K mému překvapení s námi opět letěla Silvie, která na palubě letadla zaskakovala za nemocnou kamarádku. Říkal jsem si – už mi neunikneš a v Singapuru při vystupování jsem ji požádal o adresu ... a vyšlo to! Tři roky jsme si psali, pak jsem přijel sem, strávili jsme spolu tři měsíce a já ji pozval na vánoce do Austrálie. Silvia za mnou přijela a už tam zůstala.

Do Česka jsme jezdili na letní dovolené, pronajímali jsme si domky právě i tady na Prostřední. Moc se mi tu líbí hory, příroda, vše je tu zelené. V Austrálii, kde bydlíme, je to rovina, v létě je tam sucho, krajina je zabarvena do žluta. Vloni jsme tady koupili domek a synové Orson a Tyson nastoupili do školy. Musím přiznat, že zdejší zima pro mě byla vážně krušná. Vůbec jsem ji nedával. Slunko skoro nebylo vidět, všude samý sníh, měl jsem deprese. Nevím, jestli si na zdejší zimy zvyknu. Ale jinak jsem tady spokojený. Potkal jsem tu samé dobré lidi! Nemám, na co bych si stěžoval. Mladší syn Orsen tady má větší volnost, protože Perth už dnes není bezpečný. I když jsme měli nákupní středisko 600 m od domu, svého dvanáctiletého syna bych tam samotného nepustil. V loňském roce zavedla Prostřední Bečva nový systém pro evidenci odpadů. V Austrálii se třídí, ale ne tímto způsobem, aby museli lidé po sklepech schovávat pytle s odpadem. Tam má každý před domem prostě dvě popelnice – jednu na směsný odpad a jednu na tříděný, do které hází společně sklo, plasty, papír nebo plechovky. Vše se roztřídí až následně na recyklační lince. Musím přiznat, že schovávat odpad doma mi vadí. Ale kromě té zpropadené zimy je to jedna z mála věcí, kterou kritizují. Mám tady svá oblíbená místa – třeba tady na Kurtech u Jindry nebo Pustevny a taky se těším na houbařskou sezonu. Ale když se mě zeptáte, kde jsem doma, tak musím popravdě říct, že je to v Austrálii... Prožil jsem tam většinu svého aktivního života a to mě formovalo.

Vyprávění Franka Radmila zaznamenala Alena Srovnalová

Frank s manželkou a syny

Placené
INZERCE

návrh interiérového designu
poradenství a konzultace
produktový design

Barbora
BARTOŠKOVÁ

Konzultace
od 500,- Kč

tel: +420 776 422 266
email: bartoskovadesign@gmail.com

Design - Bartošková

EL-BA
GROUP

EL-BA Group
tel: 571 625 264 mob: 775 126 591
email: elbatzb@gmail.com
www.tepelnacerpadla-cz.eu

TEPELNÁ ČERPADLA

KOTLÍKOVÉ
DOTACE

STIEBEL ELTRON

TECHNIKA PRO VAŠE POHODLÍ

- ÚSPORNÉ TECHNOLOGIE VYTÁPĚNÍ
- DODÁVKA PODLAHOVÉHO TOPĚNÍ
- ELEKTROINSTALACE
- KLIMATIZACE, VĚTRÁNÍ

Autorizovaný záruční a pozáruční servis tepelných čerpadel STIEBEL ELTRON oblast „MORAVA“

Na Bacově je neobyčejná louka

Na Bacově v kopci hned vedle zelené turistické trasy je louka, která je tak trochu neobyčejná a stojí za návštěvu. Všimavý pozorovatel už jistě zaznamenal, že není louka jako louka. Na té v Bacově kromě různých trav a bylinek rostou ještě jalovce, smilka a pupava. Ta louka je pichlavá, a to doslova.

Pichlavé jalovce byly dřív mnohostranně využívané nejen v lidovém léčitelství. Kouř z jehličí a bobulí byl používán jako prevence proti černému moru a lepře. Ze dřeva se vyráběly dýmky a z bobulí – jalovčinek gin a borovička. Nejvyšší jalovec prý měří tolik, že by dosáhl do šestého patra paneláku a roste ve Švédsku. To ty v Bacově jsou určitě menší. Rostou na typické valašské louce, která byla po generace udržovaná kosením a pastvou. Po odchodu posledního hospodáře ale začala zarůstat keří a trmím. Kromě pichlavých jalovců tady roste i pichlavá tráva smilka tuhá. Připomíná trochu ježka a její úzká stébla na jazyku drhnou. Vyhýbají se jí i zvířata, pokud můžou. Když si budete na louce sedat, dejte pozor na pupavy. Přisedlé bodláky s krásným bílým květem by vám zneprjemnily sezení na několik dalších dní.

V roce 2014 na této louce ČSOP Salamandr z Rožnova vyřezal nálety a louku po dlouhých letech, kdy ležela ladem, pokosil. V dalších letech se na louce zjara a na podzim pásly ovce. Taková péče je možná díky velkému projektu na záchranu horských

luk. A proč si záchranu zaslouží zrovna ta v Bacově? Přestože na ní nic moc vzácného neroste, louka jako celek se všemi rostlinami je vzácnou připomínkou dřívějšího hospodaření a toho, jak příroda vypadala dřív. Když skloníte hlavu, všimnete si drobných růžových kvítků hvozdíku kropenatého a později v létě se můžete pokusit najít vřes, který tady místy roste. Projděte se po celé louce a místy ucítíte, jak se vám pod nohama rozvoní mateřídouška. Klidně si natrhejte hrst na uklidňující čaj. Že taková louka není žádná vzácnost? Louky jako je tato, jsou chráněné v rámci celé Evropské unie a v Bacově jich ještě pár je. Ale rychle ubývají už i u nás.

Louky dole v údolí už tolik vjemů neposkytují. Nezarůstají, ale taky nenabízí motýlům a včelám pestré květy a těžko na nich natrháte voňavé bylinky na čaj. Tady se hospodáři v rytmu zemědělských dotací, kdy termín kosení i výšku strniště určují předpisy. Výsledkem je hladová krajina pro hmyz i oko citlivého pozorovatele. Pestrá příroda totiž potřebuje pestrou péči.

Louku poznáte podle žluté tabulky, která je vidět od zelené turistické trasy vedoucí na Skalíkovou louku. Od konečné autobusu to je 800 metrů do kopce a GPS souřadnice jsou 49°27'34.513"N, 18°15'19.347"E.

Beskydy můžete podpořit i vy na www.darekprobeskydy.cz.

Barbora Krupová

Louka v Bacově

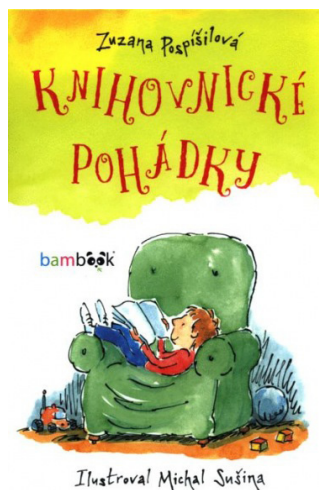
Mateřídouška

Nové knihy pro děti v knihovně

Dětem, kterým nevdá číst knihy smutné, až depresivní napsal americký spisovatel Daniel Handler sérii knih **Řada nešťastných příhod**, z nichž první čtyři **Zlý začátek**, **Temné terárium**, **Široké okno** a **Ohavná pila** si mohou nyní přečíst. Hlavními hrdiny jsou tři sourozenci sirotci Baudelairovi, které neustále pronásleduje neštěstí. Jsou chytří a milí, ale jejich život je plný utrpení. Dostanou se ke svému pěstounovi Olafovi, ten je však zlý a všechno dělá jen proto, aby se děti zbavil a získal jejich dědictví.

Chcete poznat knihovnu trochu jinak? V **Knihovnických pohádkách** Zuzany Pospíšilové se seznámíte se skřítky knihovničky, vysvobodíte knihovnici a možná se dozvíte, jak vznikla první kniha.

V knize **Knihozrouti – Kam zmizela školní knihovna** od Kláry Smolíkové se zase na-

Ilustroval Michal Sušina

opak knihovna ztratí, a kamarádi Zorka s Alešem se pusť do dobrodružného pátrání.

Strážci příběhů německé spisovatelky Mechthild Glaserové se o knihy také zajímají. Amy se během prázdnin na zapomenutém ostrově dozví, že jako členka staré šlechtické rodiny ovládá schopnost vstupovat do knih a ovlivňovat již napsané příběhy. Amy si ve světě knih najde přátele, ale pak zjistí, že do příběhů někdo zasahuje. Události začínají prosakovat už i do reálného světa a Amy je jasné, že tajemného nepřítele musí objevit.

Pro malé milovníky hororů máme knihu **Gustík Smutník a kradáč lidí** amerického spisovatele Adama-Troe Castra. Gustík je napůl kluk a napůl stín a žije v černém domě zahaleném mlhou, který nesmí opustit.

Libuše Fárková

Úryvky z obecní kroniky - Rok 1967

ORGANISACE OBCÍ

Podle nové organizace obcí budou rozděleny obce na střediskové a spádové. Ve střediskových obcích bude soustředěna výstavba škol, kulturních zařízení, zdravotní péče, služeb atd.; budou poskytovány podpory stavebníkům. To všechno nebude ve spádových obcích, které budou závislé na sousedních střediskových obcích. Rada ONV dne 31. 1. 1967 zařadila mezi spádové obce i Prostřední Bečvu.

ODPOR PROTI ZAŘAZENÍ

Proto rada MNV poslala na ONV odvolání proti tomuto rozhodnutí s odůvodněním, že zdejší obec má 2 080 obyvatel na rozloze 24 km², 631 popisných čísel domů, 2 346 ha půdy celkem, z toho zemědělské 688 ha. Je tu 12 velkých rekreačních středisek a 169 soukromých chat, a vzdálenost do sousedních střediskových obcí je velká. 24. 3. 1967 projednávala rada MNV spolu s VO – KSČ tuto záležitost se zástupcem OV – KSČ s. Sklenářem a náměstkem předsedy ONV Nesvatbou.

ZRUŠENÍ BACOVSKÉ ŠKOLY

Komise školská a kulturní. Největší událostí je zrušení ZDŠ 1. – 3. post. roč. v údolí Bacově, kde v jednotřídce se 3 postupnými ročníky klesl počet žáků na 12, a k ubývání se tendence ještě jeví. Systém jednotřídek jako zastaralý a výukově nevyhovující se celostátně ruší. Dle tisku bylo již v celém stát zrušené 1 000 jednotřídek. Poněvadž je vybudována do středu obce nová asfaltová silnice a autobusová doprava, budou žáci této školy dopravováni autobusem do sousední ZDŠ s pěti postupnými ročníky „U mostu“.

VÝSTAVBA OBCE

Komise pro výstavbu má na starosti 35 km cest, a proto se MNV dožadoval systemisovaného cestáře. Cesta do Bacova byla ve správě okresu od hlavní silnice po Šíru 52. Po generální opravě byl do této správy připojen další úsek až po školu Bacov. Cesta do Bacova byla letos vyasfaltována nákladem 88 000. Celková cena generální opravy této cesty činí 400 000 Kčs. Autobus od školy na dělnické směny jezdí tu od 1. ledna 1967. Žákovský autobus až na Horní Bečvu od 1. září 1967. Další vykonané práce: asfaltování silnice v Kněhyních na Kolařku nákladem 31 800 Kčs, mostek v Kněhyních u č. 300 – Kulišťáků, železobetonový mostek u Šmýrů, pak další opravy cest: k Rohlovi, Ondryášům na Adámky, do Makyti aj. K těmto nákladům nutno připočítat velký počet brigádnických hodin občanů Bacova a Kněhyně. Jednáno bylo také o zřízení parkování na Pustevnách rozšířením cesty v poslední zatáčce před Pustevnami a odlesněním pod zvoničkou.

TRESTNOST

Komise pro ochranu veřejného pořádku projednala celkem 53 (nebo 54) případů. Z toho 2 případy podle §11 drobné krádeže dětí, 1 případ požární ochrany, §19 výtržnictví 10 případů, provinění proti sociálnímu majetku a vlastnictví 11 případů, §36 provozování neoprávněné soukromé činnosti nebo poškození spotřebitele 2 případy, §37 3 případy, přestupky proti socialistickému soužití 19 případů, nezajištění dítěte 1 případ, zanedbání zaměstnání 2 případy.

TRŽBA PRODEJEN

Prodejna Bacov měla roční obrat 923 326,26 Kčs a 2 zaměstnance. Prodejna U mostu měla roční obrat 1 750 000 Kčs a ... zaměstnanců, vedoucí je X. Hajda z Dolní Bečvy. Prodejna v Kněhyně „na lúkách“ u Šimurdy: obrat 1 000 900 Kčs, vedoucí Marie Mikulenková, 2 zaměstnanci. Prodejna Kněhyně, roční obrat 1 100 000 Kčs, vedoucí Kamila Dětská, 2 ½ zaměstnanců. Hotel Kněhyně má letní ubytování v 5 pokojích, roční obrat 640 000 Kčs. Hotel Zavadilka: roční obrat 1 690 000 Kčs, 7 pokojů a 8 chat, zaměstnanců 18. Je navštěvován cizinci. Vedoucí X. Němec. Hotel Bečva, roční obrat 607 418 Kčs, vedoucí František Mikulěnka. Od letošního roku je vyvažované.

Z obecní kroniky vybrala Radomila Kantorová

Kostel sv. Zdislavy Úmysly na mše svaté v září 2017

• **Neděle 3. září v 10.00 hod. – 22. neděle v mezidobí. Žehnaní školních potřeb a školáků.**

Křest.

Varhaník – Aleš Stavinocha, schola sv. Zdislavy 728, 722, 801.
Za zemřelou Ludmilu Krhůtkovu, manžela, 3 syny, 2 dcera, 2 vnuky, zetě Ludvíka, Martina Kalinu a duše v očistci.

• **Středa 6. září v 17.30 hod. – středa 22. týdne v mezidobí.**

Varhaník – Eva Pařenicová 711, 816.

Za zemřelou Marii Ondryášovou, rodiče Holčákovy, Ondryášovy a duše v očistci.

• **Sobota 9. září v 13.00 hod. – svatba – Petr Matušík, Tereška Neradová.**

Otec Jan Rimbala.

Varhaník – Eva Pařenicová.

• **Neděle 10. září v 10.00 hod. – 23. neděle v mezidobí.**

Varhaník – Eva Pařenicová 522, 727, 802.

Za živou a zemřelou rodinu Stavinohovu, Růčkovu a duše v očistci.

• **Středa 13. září v 17.30 hod. – památka – sv. Jana Zlaotoušého, biskupa a učitele církve.**

Varhaník – pan Poruba 840, 712, 804.

Za posílení lásky k Bohu pro celé farní společenství.

• **Neděle 17. září v 10.00 hod. – 24. neděle v mezidobí.**

Varhaník – Monika Švandová 710, 701, 806.

Za živou a zemřelou rodinu Ondřeje a Josefu Kozákovy.

• **Neděle 17. září v 14.00 hod. – mše svatá v Horním Rozpítém na Dolní Bečvě.**

Pouť k Panně Marii Bolestné, spolupatronky Dolní Bečvy. Celebkuje otec Petr Dujka.

• **Středa 20. září v 17.30 hod. – památka – sv. Ondřeje Kim Taegona, kněze, Pavla Chong Hasanga a druhů, mučedníků.**

Varhaník – pan Poruba 842, 725, 922

Za Jiřího Křenka, Františku Křenkovou, Františka Křenka, živou a zemřelou rodinu.

• **Neděle 24. září v 10.00 hod. – pouť myslivců k sv. Hubertovi.**

Trubači z Přerova, zpěv bratří Jakubíkovi. Celebkuje P. Petr Huvar z Šilheřovic. Sbirka na kostel.

Varhaník – Eva Pařenicová.

Za živé a zemřelé členy mysliveckého spolku Prostřední Bečva.

• **Středa 27. září v 17.30 hod. – Slavnost – sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa.**

Doporučený svátek. Výroční den jmenování arcibiskupem olomouckým Jana Graubnera.

Varhaník – Monika Švandová 831, 838/3, 830.

Za Václava Pastorka, syna Václava, bratry, sestru, rodiče, živou a zemřelou rodinu a duše v očistci.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

OSLAVENCI V ZÁŘÍ

Ondryáš František

č.p. 200

Jurek Josef

č.p. 446

Křenková Marie

č.p. 489

Kretek Stanislav

č.p. 421

Vašek Jaroslav

č.p. 160

Kolářková Vlasta

č.p. 496

Trlica Antonín

č.p. 222

*Všem jubilantům přejeme hodně štěstí, zdraví,
pohodu a optimismus.*

Nově narození

Velička Tomáš

Opustili nás

Skokanová Božena

Bernátek Vladimír

Žitník Josef

Vojkůvka Josef

Bernátková Vladimíra

Vzpomínáme

*Vzpomínka je trvalejší nežli květy nejkrásnější.
Květy uschnou, opadnou, vzpomínky však zůstanou.*

Dne 6. září 2017 vzpomeneme na desáté výročí úmrtí mého manžela, našeho tatínka a dědečka

pana Jaroslava Fiuráška.

Stále žije v našich vzpomínkách. S láskou a úctou vzpomínají manželka Milada, děti Jiří, Dáša, Dalibor, Zbyněk s rodinami a ostatní příbuzenstvo.

Dne 16. září 2017 vzpomeneme první smutné výročí, kdy nás opustila naše milovaná manželka, maminka, babička, prababička, sestra a teta,

paní Ludmila Frnková.

S láskou a úctou vzpomíná a nikdy nezapomene celá rodina. Kdo jste ji znali a měli rádi, vzpomeňte s námi.

*Děkujeme za cestu, kterou jste s námi šli,
za ruce, které pomáhaly,
za každý den, který jste s námi žili,
za to, že jste byli.*

16. září 2017 by se dožila **paní Marie Kubénová** 75 let.

19. června 2017 jsme vzpomněli nedožitých 45 let jejího syna **Pavla** a v srpnu 28 let, kdy překročil bránu smrti.

S láskou sestry.

POZVÁNKA

IX. Svatohubertská slavnost
na Prostřední Bečvě

HUBERTSKÁ MŠE SVATÁ

V PODÁNÍ SBORU TRUBAČŮ
OMS PŘEROV

SE KONÁ

V NEDĚLI 24. ZÁŘÍ 2017
v 10.00 hodin v kostele sv. Zdislavy

MŠI CELEBRUJE P. MGR. HUVAR PETR
Farář v kostele Nanebevzetí Panny Marie
v Šilheřovicích

Doprovodný program:
ukázka dravců ČSOP Hošťálková

Srdečně zve Myslivecký spolek
Radegast-Prostřední Bečva

Pracovní příležitosti

→ **Starší manželé nabízí brigádu** za úplatu při občasně výpomoci na zahradě (sekání trávy, řezání dřeva apod.) volejte na tel. číslo 739 018 786.

→ **Nabídka brigády - dlouhodobá spolupráce - obsluha kavárny/cukrárny na Prostřední Bečvě**

Do nově se otevírající kavárny/cukrárny na Prostřední Bečvě hledám příjemnou slečnu/paní na pravidelnou výpomoc. Bližší info na tel. 776 129 373.

→ **ZŠ a MŠ Prostřední Bečva, hledá zaměstnance na pozici školnice v ZŠ.**

Náplň práce tvoří úklid, menší opravy a občasný dohled nad žáky. Nabízíme práci na plný úvazek, příjemné pracovní prostředí, možnost privýdělku - práci na dohodu obsluha plynového kotle. Nástup dle dohody.

Přijmeme pomocnou sílu do kuchyně na částečný úvazek - 0,3 na dohodu (12 hodin týdně). Nástup možný od 4. září. Zájemci volejte na telefon 728 921 224.

SPORT

Karolína Kubáňová se stala mistryní ČR dospělých ve dvouhře

Teprve šestnáctiletá rodačka z Prostřední Bečvy Karolína Kubáňová se v srpnu na Mistrovství ČR dospělých v tenise překvapivě stala vítězkou ve dvouhře. Karolína Kubáňová, hrající za TK Slavii Orlovou, nastoupila v Ostravě jako nenasažená hráčka a ovládla celý turnaj. Pouze se ztrátou jediného setu, který jí hned v prvním kole vzala Dagmar Dudláková. V souboji o semifinále porazila nejvýše bodovanou hráčku Karolínu Stuchlou a ve finále si poradila s Terezou Polanskou 6:4, 7:6 (5). Sama Karolína k celému turnaji na facebookovém profilu TK Slavia Orlová dodává: „Byl to dobrý turnaj. Vyměňovali nám míče po 11 a 13 odehraných gamů, od prvních kol jsme měli rozhodčí a od čtvrtfinále sběrače. Vládla tady dobrá atmosféra. Mým největším zážitkem bylo předávání cen. Byla tam spousta fotografií a dost diváků. Myslím, že nás dokonce natáčela i televize, říká s úsměvem Karolína. Doufám, že se na tento turnaj dostanu i příští rok. Mým cílem na tomto turnaji bylo si zahrát. Kdyby mi někdo před turnajem řekl, že celé mistrovství ČR vyhraji, vysmála bych se mu. Překvapila jsem sama sebe a jsem neskutečně šťastná.“ Karolína Kubáňová se už v zimě stala mistryní ČR v dorostu ve dvouhře a vicemistryní ve čtyřhře. V příštím čísle zpravodaje vám s touto nadějnou mladou tenistkou z Prostřední Bečvy přineseme rozhovor. **-sr-**

foto: Lukáš Březina

FK Prostřední Bečva

Podzimní část soutěžního ročníku 2017/18 je již v plném proudu, odehrála se již tři kola této soutěže. Naši muži hráli první utkání na půdě Halenkova, který postoupil do 1.b třídy z Okresního přeboru. Toto úvodní utkání našim nevyšlo a přes velmi dobrý výkon ve druhém poločase jsme nakonec prohráli 0:1. Ve druhém kole nás čekalo na domácím hřišti derby utkání se sousedy z Hutiska, kdy jsme Hutisku chtěli vrátit jarní porážku. Toto se nakonec plně podařilo a zvítězili jsme 3:1 (branky Karel Sívek, Jakub Ondryáš a Jakub Vašek). K utkání třetího kola jsme zajížděli do Ratiboře, kde jsme rovněž zvítězili 3:1 (branky Karel Sívek 2x a Lukáš Křenek - už nepíšeme starší nebo mladší, v mužstvu je již jen mladší). Momentálně jsme na pátém místě tabulky se šesti body a skóre 6:3.

Co se týká kádru mužstva - do Rožnova se po hostování vrátil Radim Malina, dále jsou na hostování: Jiří Solanský v Juřince (krajský přebor), Lukáš Křenek st. ve Viganticích (1.a tř.), Tomáš Solanský v Hrachovci (1.b třída) a Patrik Kubáň na Horní Bečvě (OP). Naopak se do domácího mužstva se vrátili Marek Fiurášek a Radek Bill z dorostu Valašské Meziříčí a dorostenec Lukáš Danišek z dorostu Horní Bečva.

Více informací získáte na informační tabuli FK a hodně podrobností i na webu www.valasskyfotbal.cz.

Lubomír Kysučan, sekretář FK

UTKÁNÍ V ZÁŘÍ:

Neděle 3. září, 16.00 hodin, odjezd ve 14.00 hodin

Prlov : Prostřední Bečva

Neděle 10. září, 16.00 hodin, autobus nezajišťujeme

Zašová : Prostřední Bečva

Neděle 17. září, 15.30 hodin

Prostřední Bečva : Hrachovec

Neděle 24. září 2017, 10.15 hodin odjezd v 8.15 hodin

Semetín : Prostřední Bečva

Neděle 1. října, 15.00 hodin

Prostřední Bečva : Valašská Polanka

DĚKUJEME VŠEM, KTERÍ SE NA VYDÁNÍ TOHOTO ČÍSLA PODÍLELI.

Zpravodaj vydává Obecní úřad Prostřední Bečva - povolení MK ČR ev. č. MK ČR E 11192. Uzávěrka listu ŘÍJEN do 22. 9. 2017.

Vychází 1x měsíčně, neprodejné. Zpracování příspěvků: srovnalka@gmail.com, sekretarka@prostrednibečva.cz. Zpravodaj také na www.prostrednibečva.cz.

Reklamní inzerce je placená (5 cm výška / 1x zveřejnění 242,- Kč s DPH).

Zasílejte ve formátu WORD, JPG a PDF. Platba předem hotově, převodem nebo na fakturu.